

[Erhard Jakobsen.]

til at svine mestrene til. De udbyttede lærlingene, lærlingene kom til at bone gulv for konerne, og de kom til at hente øl – dog ikke til mestrene, men til svendene, men det sagde man nu ikke i den forbindelse. Altså alt den snak har man kørt og kørt og kørt, uden at der én eneste gang er ført reel argumentation frem fra den modsatte side.

Værre endnu: det er, som om organisationerne selv har vejet for denne kampagne. Der har næsten ingen modstand været. Da centrumdemokraterne dukkede op på det politiske felt som selvstændigt parti, var der ikke nogen, der forsvarede mesterlæren. Da havde man givet sig. Vi tog det op og opdagede hurtigt, at der var mange i de andre partier, der var enige med os, og i dag står der en solid front og forsvarer ikke mesterlæren som noget, der for enhver pris skal opretholdes, men mesterlæren som noget, der skal have lov til at leve videre, hvis håndværkets folk skønner, at der er kraft nok i det, til at det kan leve videre. Det er en meget, meget interessant ting, og det er en meget, meget glædelig ting. Det var at håbe, at de kræfter herhjemme, som siger nej til venstrefløjsholdningen, også på andre uddannelsesområder kunne få lige så fast fodslag, som det er sket på dette felt.

Det er en opmuntring til småhåndværkerne. De har vist længe gået rundt og troet på, at stordrift, ja det var det, der overtog det. Stordrift har sine fordele, men stordriften kan ikke løse en lang række opgaver, som helt naturligt småhåndværkerne kan løse, hvis man giver dem de fornødne livsvilkår. Der er ikke tvivl om, at servicefagene vil vokse, når den egentlige produktive virksomhed kræver færre og færre mennesker, og her har de små næringsdrivende deres store chance. Her ligger netop også lærlingeuddannelsen helt naturlig for, og det er på disse områder, det flertal, som i dag manifesterer sig, gør fremtidens erhvervsudvikling, herunder beskæftigelsen, en ganske betydelig tjeneste.

Der er lige en enkelt ting, der skal siges, og det skal ikke siges stærkere, end det er nødvendigt. Der er ingen, tror jeg, af augustforligspartierne, der vil mene, at der ved det, regeringen har gjort med sit forslag, er pillet ved augustforliget. Augustforliget er en seriøs og alvorlig sag, og det skal naturligvis køre videre. Men det er lige så sikkert, at den muse-

fældeklause, som jeg altid har fundet latterlig, og som jeg ikke fandt nogen grund til at socialdemokratiet med djævelens vold og magt skulle have ført igennem i sin tid, er der ingen, der tager højtideligt mere, efter at regeringspartiet så klart og utvetydigt har overtrådt den regel, som man selv opstillede, ved her uden at forhandle med nogen som helst at fremsætte et forslag så vidtrækkende som dette. At forslaget så falder, ja det vidste man jo i forvejen.

Melchior (CD):

At det er den tredje fra CD, der tager ordet i denne sag skal kun tolkes som tegn på den alvorlige interesse, mit parti ofrer denne sag.

Debatten i dag har i meget høj grad drejet sig om muligheden for at få lærepladser, respektive praktikpladser for EFG-lærlinge. En af dem, der mener, at det ikke kan lade sig gøre at skaffe sådanne pladser, er tydeligvis Politikens lederskribent søndag den 29. maj – jeg citerer fra lederen:

»Det er romantik at tro, at Danmark stadig har tilstrækkelig mange alsidige små virksomheder til at sikre den faglige uddannelse på samme måde som hidtil. Det er ganske enkelt ikke tilfældet.«

Det er interessant at læse dette på baggrund af, at man i samme avis' kronik to dage tidligere kunne læse en artikel, skrevet af cand. polit. Bjarne Hastrup fra Håndværksrådet:

»De mindre virksomheder har nemlig i de sidste 10–15 år været inde i en overraskende udvikling. Der er i dag 88.000 virksomheder i håndværk og mindre industri, som skaffer arbejde til 460.000 personer. Jeg har undersøgt forholdet og kan erklære som sandt, at dette tal, 88.000 virksomheder og 460.000 personer, både relativt og absolut set er en stigning i forhold til for 10 og for 15 år siden.«

Disse to citater sammenholdt viser klart, at Politikens lederskribent enten ikke læser sin egen kronik eller også læser den og ikke tror på, hvad der står. Begge dele har man lov til, men man har ikke lov til at skrive, at det er romantik at tro, at der skulle være de virksomheder, hvor Håndværksrådets repræsentant med statistisk klart påviseligt materiale i hånden to dage inden har kunnet påvise, at disse virksomheder eksisterer.

Det er på hele denne baggrund oppustningen af denne debat med beskyldninger for at være